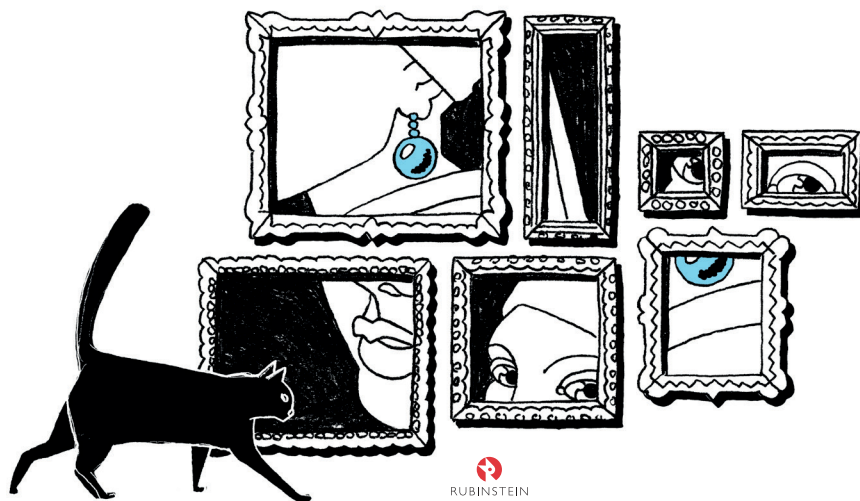

Het meisje met de Parel

door Ton van Reen
met illustraties van Ben van Brummelen

RUBINSTEIN

EEN ZILVEREN BOEKJE

Johannes Vermeer werkt aan een portret van mevrouw Van Ruijven. Ze poseert in haar salon. Na zes weken is haar gezicht klaar. 'Hoe lang werkt u nog aan het schilderij?' vraagt mevrouw. 'Een maand of vier,' zegt Johannes. 'Er moet nog iets bij. Een dienstbode die een brief komt brengen.'

Vader komt thuis met het schilderij en de ezel.

‘Wie ben jij aan het tekenen?’ vraagt vader.

‘Mijn zus Maria,’ zegt Lisa.

‘Wat heeft ze in haar oor?’

‘De oorhanger met de parel van grootmoeder.’

‘Dat heb je knap gedaan,’ zegt vader. ‘Maria kijkt om en toch kijkt ze je recht aan.’

Maria wijst naar de tekening.

‘Wie moet dat voorstellen?’ vraagt ze.

‘Dat ben jij,’ zegt Lisa.

‘Ben ik zo lelijk?’

‘Ik vind jou op die tekening juist heel knap,’ zegt moeder.

‘Lisa, je brengt me op een idee,’ zegt vader. ‘Ik ga Maria schilderen, precies zoals op jouw tekening.’

‘U maakt haar vast veel mooier,’ zegt Lisa.

‘Niet mooier, maar anders. Jij tekende een portret van jouw zus. Ik maak een portret van mijn dochter.’

‘Ik snap het. U houdt van haar.’

‘Waarom juist een portret van mij?’ vraagt Maria.

‘Omdat je twaalf wordt en geen kind meer bent. En omdat ik van je hou.’

Maria geeft haar vader een zoen.

‘Krijg ik ook een zoen?’ vraagt Lisa.

‘Jij?’ lacht Maria. ‘Ik kus liever een kikker.’

'Waar komen parels vandaan?' vraagt Lisa.
'Uit de zee bij India,' zegt vader. 'Ze groeien in
schelpen. Het is gevaarlijk om ze op te duiken.
Daarom zijn parels duur.'